

113 YTTRANDE VID LANTDAGEN 23.III 1877

Protokoll fördt hos Finlands ridderskap och adel

Herr *Snellman*: Jag anhåller att få förena mig med reservanterne med det af herr von Haartman gjorda tillägget, att utskottet skulle inbjudas föreslå, att den nådiga propositionen skulle bli gällande på fem år, eller intill nästa landtdag. Många skäl föreligga för reservanternes yrkande; bland annat främst att ångqvarnar redan blifvit beskattade, såsom här ofvan blifvit upplyst. Antages åter den nådiga propositionen att gälla för fem år, så synes mig ständerna kunna hafva en tillförlitlig visshet om, att den proposition, som då komme att af Hans Majestät göras, i sjelfva verket skall angå upphäfvandet af all qvarnsskatt. I sig sjelf är qvarnsskatten ingalunda något otillbörligt slags skatt. Ty konsumtionsskatter äro öfver hufvud högst lämpliga. Men likväl borde väl sist en konsumtionsskatt läggas på brödet; och i alla händelser borde den motsvaras af en importtull på mjöl. Det är känt, att uti de flesta tyska stater, kanske alla, qvarnsskatten har existerat och först på senare tider blifvit upphäfdt. I Italien är den för några år sedan pålagd och kvarstår ännu, så att qvarnsskatt icke är något oerhördt. Faktiskt är qvarnsskatten i vårt land af mycket ringa betydelse för statsverket. En inkomst af 80 000 mark betyder ganska litet – och den är också af ringa betydelse för konsumenterne. Skulle hvarje person i landet förtära bröd utaf beskattadt mjöl, så är det möjligt att skatten skulle uppgå för hvarje fullväxt person till värdet af två å tre dagars brödpris. Men sådant är icke fallet. Konkurrensen är så stor och importen af ryskt mjöl så betydlig, att skatten fördelas till en obetydlighet, om den räknas på alla innevånare i landet. Det mest tyngande i densamma är, att alla husbehofsqvarnar, både väderqvarnar och vattenqvarnas, äro hindrade från att betjena den by, i hvilken de äro placerade, hvarigenom stora olägenheter för jordbrukarene åstadkommas, då de ej allenast måste föra sin säd till qvarnar på långa afstånd, utan ofta, vissa årstider isynnerhet, der dröja dagatal för att komma i tur att mala, utom att känt är, att större sådana qvarnar icke heller utgöra några skolor för de qvarnbesökande. Men jag föreställer mig att, då i anledning af nådiga propositionen föreslås lindrigare skatt för väderqvarnar och ångqvarnar, siffran 5 proc. måtte särskildt afse väderqvarnar och således de, som önska skattlägga sina väderqvarnar, kunna hafva förhoppning att slippa med denna lindriga skatt, hvilken enligt den vanliga qvarntullen icke skulle utgöra ens ett och ett halft skålpundt mjöl på hvarje tunna spanmål. Det svåraste är att skattläggning af qvarnar är så vidlyftig och kostsam. Men då det står i regeringens hand att lindra denna omgång, så vore det i jordbrukarens stora intresse, om den t. ex. reducerades enkelt dertill, att qvarnegaren skulle uppgifva, huru mycken mäld han kan räkna på, och kronofogden verificera denna uppgift, hvarefter han med uppgiften kunde ingå till guvernören, hvilken skulle kunna få rättighet att utan vidare bestämma skatten.

114 YTTRANDE VID LANTDAGEN 23.III 1877

Protokoll fördt hos Finlands ridderskap och adel

Herr *Snellman*: Petitioner, sådana som den nu föreliggande, hvilka gälla inrättande af nya tjenster och embeten i staten, skulle jag för min del anse i alla händelser vara mindre på sin plats. Finansförvaltningen